

4. Jul. 1846

FACTS

Date:

4. Jul. 1846

Page number:

Dagbog G, side 93-102

TRANSCRIPTION

Haag 4 July 1846

Baron Verstalik van Zoolens Samling er nylig købt for 300,000 Floriner (c. 600,000 Francs) og for en 14 Dage siden afgaaet til London; ærgerligt! den havde jeg glædet mig saa meget til at see.

H Steengrachts Samling:¹

nyere Billeder:

alle Dyremalere, hvoraf N. 3 & 4 have smukke Landskaber som Fond. Men langt det Betydeligste er Kobells, der har med Kjærlighed seet baade paa Naturen og paa de herlige gamle Forbilleder.

•96•

Senere gik jeg ud til la maison du bois (huis im bosch) hvor jeg, foruden af den mageløs deilige Vei og Omgivelse, havde stor Glæde af:

Da jeg kom tilbage havde jeg endnu 1½ Time til at tage Afsked med det mageløse Musæum.

Naar jeg undrer mig over, hvortil Pengene gaae, saa kan en Dag som denne forklare det noget; jeg har i Drikkepenge alene givet 3¼ Gylden (omtr 13 [marktegn] dansk). Nu er jeg færdig her, vil kun blive her endnu imorgen over for at vandre til Scheweningen og fryde mig over Havet og Dünerne. Brev kommer der da sagtens ikke, det gjør mig bitterligt ondt. Ved Betragtningen af alle disse Mesterværker her gløder og ulmer det atter i mig, jeg skal snart i Hjemmet begynde at arbejde; jeg elsker Billeder, og Kunsten er jeg jo ogsaa ene og strængt henviist til. Det er som al den Kjærlighed, der hos Andre •97• finder Udvei i Kys og Kjærtegn og milde Ord, den samler sig i mit Indre til en dyb Brønd, men uden Afløb skal den snart voxte heelt over med grønt og være skjult, indtil Timen slaaer og Diget gjenstemmes, saa den atter kan flyde ud i det Kjærligheds Hav, hvoraf alt Liv udspang. Almægtige Gud! er det saa Din Villie og mig tjenligst, o giv mig da kun, mens jeg er her paa Jorden, Evne til at udtale den gennem mit Arbeide, og, naar det er endt, vær da naadig og tilgiv mine mange Klager over et Liv, jeg selv gjorde mig piinligt og byrdefuldt ved Svaghed og Overtrædelser.

samme Aften

Potters store Tyr.⁷

Dette Mesterværk har jeg naturligviis skjænket en betydelig Opmærksomhed, men det undrer mig aldrig at have hørt Critiken kun nok saa lempeligt at dadle det, og dog er der meget som var ringere, end min Forventning, ja Ting, som jeg slet ikke kan billige. Disse mine Indvendinger gjælde næsten ene Hovedpersonen, hvorefter Stykket har faaet Navn; thi at Røgteren er svagere vil jeg ikke nævne og at den liggende Koes Bagdeel noget hastigt forsvinder er i hvert Tilfælde ikke tydeligt, men dog mindre væsentligt. Naar jeg seer paa Tyrens Klove, Biklove, Horn, Næse, Haarhvirvler bag Hvideristen o fl Ting, ja, da er det

mesterligt og lader Intet tilbage at •98• ønske; men Forholdene mishage mig, er ikke Hovedet for stort selv for en halvoksen, eller Bagparten for spinkel. Man sige ikke det er en philistreus Betragtning, thi den Grundighed hvormed dette Arbeide er behandlet, dets Størrelse, fordringsfri Belysning uden Sol, Alt gjør, at det vil betragtes ikke som et Stemningsbilled, men som et Arbeide, der har sin Fortjeneste ved den Kjærlighed hvormed hver enkelt Form og Eiendommelighed hos de fremstillede Dyr er iagttaget; det kunde aldrig falde mig ind at tage saaledes fat paa hans mindre, paa Wouwermanns eller Cuips eller Berghems Billeder. Og nu Detaillen i Hovedet: Kammen hvorpaa Hornene sidde er mig altfor høi, Underlæben og Hagen har neppe Plads til Kjævebeen og Tænder, idetmindste føler man ikke Tilstædeværelsen af den første. Og naar jeg seer paa Vædderens Øie, saa kunde jeg forlange noget Mere af Tyrens. Men, begynd med Luften, see paa dens Modelering, gaa over Sletten med de spredte smaae Køer i Baggrunden, see Træerne, |Planterne,| Stammerne, den liggende Koes Hoved og mageløse Mule, see Vædder, Faar og Lam, alle •99• tre, og noget Deiligere har vel ingen Dyremaler præsteret, og det er disse Sagers Mesterskab, der har gjort mig saa streng mod Tyren. Vædderens Horn, hvor mesterligt ere deres Krumninger følt og gjengivet og saa det uforlignelige, klare, gule, hornagtige, dumt stirrende Øje med Glandsen i, og Øienhaarene paa Faarets og de dunklere, stor-pupillede hos Lammet, det kan kun vække den største Fryd hos Beskueren, der har med Glæde seet paa disse Ting i Naturen. –

Hans lille Billed med Koen og Vædderen⁸ i Vandet er i alle Maader et Mesterværk; men meest forbauser dog maaske Sandheden i de forskudte Speilbilleder; det Stykke havde jeg svært ved at komme fra. Næst efter disse to skatter jeg hans Billed hos Hertugen af Arnsberg i Brüssel. – Van der Veldes⁹ lille Dyrestykke i Musæet har en rød liggende Ko med et Faar ved Siden, som maaske overgaar Potters i Fiinhed; det er overhovedet to smaae Vidundere, hans to Billeder der – Scheweningens Luft! –

Uden al Kjedelig Ra[n]gforordning vil jeg her berøre iflæng nogle af de Ting der bragte Hjertet til at hoppe i Livet paa mig: •100•

Der var Jan Steens¹⁰ lille Pige, som fra Herregaarden i Baggrunden er gaaet ned i Hønsegaarden for at give Dæggelammet Mælk; de gamle Karle, hvoraf den ene er af disse fortrykte halv forkryblede Væsener, som ogsaa hos os bruges til at røgte Qvæget; sætte deres venligste Ansigt op dertil, men Smilet bliver gennem den haarde, barkede Hud, kun til et hæsligt Griin. Dette er alt givet med en slaaende Tydelighed og Billedet indeholder saaledes foruden sin høie maleriske Fortjeneste en heel Idyl. – Hans godmodige Lune der tit skaber de yndigste Træk gaar desværre imellem over i det Plumpe: deiligt er Billedet i Museet hvor Lægen sidder ved Sengen og Moderen til den unge syge Pige bringer Urinen i et Glas,

men naar i Steengragts Samling den samme Pige skal have Klysteer, da bliver det ækelt. Jeg kunne anføre flere Exempler, men vil kun glæde mig over det Smukke, og saaledes over Billedet, hvor Lægen føler Pulsen paa den smukke unge Pige, der sidder oppe foran Sengen. Det er et deiligt Billed. –

Saaledes saae han altsaa ud, mit store Forbilled, Paul Potter, som v der Helst deiligt har malet ham, med lang røde Haar, fiint Mund- •101• skjæg, hvide Øienhaar; den egne blege Hudfarve som pleier at følge hermed i Forbindelse med et tungsindigt Udtryk giver ham noget fiint, ængsteligt, der passer med hans tidlige Død.

Paradiset af Breughel¹¹, endnu større og deiligere end Billederne i Palazzo Doria, og her har Rubens med en mageløs Zarthed malet Adam og Eva ind i; man føler denne voldsomme, ustyrlige Karl har lagt tømme paa sig selv og den fiine Halvskygge over Evas Hoved og Bryst og oprakte Arm er henrivende deilig.

Hochgheests¹² to Kirker i Delft ere malede med en Gradation i det Hvide, som er aldeles fortryllende.

Coningh og Jan van Haagen¹³ have tre flade, vidtudstrakte hollandske Landskaber – men jeg mangler Ord for at udtrykke alle disse Skønheder. Og det rynkede Franskmanden Næse ad og kaldte en smaalig Natur, en ukjærlig, kold, kjedelig Bemærkning, som man fra en vis Side seet ikke kan modsige, men den Betragtning, der kan glæde ved at finde Overensstemmelse i Malerens Opfatning og Malemaade (Stil?) og den ham omgivne Natur, har jeg altid fundet gav rigere Udbytte og var retfærdigere. –

•102•

Jeg kunne fylde mange Bøger, om jeg vilde saaledes med Cataloget for mig gaa disse Ting igjennem Stykke for Stykke, og det er den rigeste Samling [af] Nederlændere jeg har seet, med Perler af en [saadan] Skønhed, at de aldrig ville gaa mig af Minde, saameget mindre, som de anslaae de dybeste Strænge i mit eget Gemyt; her har jeg jo en Natur fremstillet liig vor egne kjære, et Familieliv saa yndigt og tillokkende som min Phantasi kunde male det. –

¹ Samlingen tilhørte Hendrik Steengracht van Oosterland (1808-1875) og sidenhen dennes nevø, indtil den i 1912 solgtes på auktion i Paris.

² Job Adriaensz Berckheyde (1630-1693). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 746.

³ Gerard ter Borch (1617-1681). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 744.

⁴ Gabriel Metsu (1629-1667). Maleriet er nu i Rijksmuseum, inv.nr. SK-A-3059.

⁵ Karel Dujardin (1622-1678). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 760.

⁶ Adriaen van Ostade (1610 - 1685). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 807.

⁷ Paulus Potter (1625-1654). Maleriet er Mauritshuis, inv.nr. 136.

⁸ Maleriet er Mauritshuis, inv.nr. 137.

⁹ Adriaen van de Velde (1636-1672). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 197 og 198.

¹⁰ Jan Steen (1626-1679). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 166 og 168.

¹¹ Jan Brueghel den Ældre (1568-1625). Maleriet er Mauritshuis, inv.nr. 253, der for figureernes vedkommende er malet af Rubens.

¹² Gerard Houckgeest (ca. 1600-1661). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 57 og 58.

¹³ Philips Koninck (1619-1688) og Joris van der Hagen (ca. 1615-1669). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 80 (nu regnet for en senere kopi efter Philips Koninck) samt 46 og 47.

van der Helst: een nuy Mand presenten in Bruid
per Farel d'neure, stent.

Bernhard van Orley: Billder af Jobs Histories.

En stor Samling af prægtige Klandtegnings;
desvirkende af Raphael, Leonardo, Andrea del Vasto

0 90:
Sebastian del Piombo: Meditations of Korot, stout
Sails of Billed.

2. Kjøper og sælger mindre Løser. 0 30 0 30, men med
alt det er det Mændet betaler og det vil jeg min her.

May 4 July 1846.

Baron Verstalick van Goelens Lanting is mij
kijst per 300,000 flet florineren (4. 600,000 francs)
o g per 14 days inden af gaet til London; enghet den
hande; ij glect enig rae mecht til at see.

pleu Steengracht's Landling:

van der Nee: Dierij Maanskin (bedre end ston
i Kongens, ^{Samling} som ii saae gaar.

van der Kleef: to Portraiter.

Swampveld: rindmarkt & rijk Landschap.

Wyn Loan sk: prægtigt Billed med Bygningst og
Figurer, i Forgrunden 3 smertelige, store Gies-

Crops: deiliz, brinnin, agraadlet, feed most of Figures.

Peter Jijzels g} has zinnent gelynt, de eene mij fremde.
Borch keij 1.

Dysaeretes: Not seen where Billed is has nest of same.

Terbening: en Moder lod skene sin lille Pige, hvis Ansigt
haguerboiet er i fuldt Lys, saa hun gik, der i Kol

skap stinner ind i Rummet danner en dertil
 Børkelhed; det er et yndigt Billede.
 Botte: suverent Landskab, lille, ligesom Composition ^{resten}
 Claude Lorraine: Talegang med skraa Reflex i Vandel.
 Mieris og Stingsland: lille Mester væk! en ung Pige
 holder ved klæben en Stein, hun har taget ind af
 Falden, hun ser en mestenligt indført Kat.
 Quersingen: hun kan kan andet, end være herende
 med sin stene, mellem caliske Tønde.
 Metze: en Moder med sin lille søge Drenge paa Thorst;
 seneende dertil Billede med det dertilste Udtryk.
 Tuiers: L. H. Barmhjertig, hede gjerninger - den Sultne
 hospiser, den Nøgne Klæde, den Syge helbreder osv.
 Jorda Vilde: smukt Dyrestykke; dy ainger end i Mærket.
 Berghem: Dyrestykke
 Wanaarvinn: De end en Vogn med 4 Heste osv osv.
 Klæbte og v. d. Vilde: Skov med en Drist Kæde.
 Karel du Jardin: mageløst med en hvid græsende. Hest
 og en Dren som ligger plet paa Jorden og ligger med
 en Klud, Tassealterne ind med Beskueren. Dette Bil
 led her en dertil Baggrund af simple Bjerge,
 herover kommer hans egne glimende hvide Skjor.
 Pinodol: Landskab lig, vore i Møt her Samling.
 Willem v. d. Velde: Lastykke med sally spillet bank klar
 Klæde, blist og dertil.
 Joseph Vermet: et af de smukkeste Billeder, der har set af ham,
 han mindede mig her om Berghem i Løften.
 Wenz: flere dertil Stil ledens stykker.
 Men & cooter: prægtigt Fjærkræ.
 Lingelbeck: to dertil italienske Osteriscener
 og Paul Potter: mindre betydelig end i Mærket.

Wille & Berghem: Landskab med Dyrs.
Lodovic Netscher: To smukke Portraits, Mand & Kone.
De Jong: Gruppe af Figurer } Interieurs.
Ostade: — Do — Do

engelske Billeder:

Morace Veruet: et Vandfald er heelt gjennemfaset,
og hængt med lange Viskapper, ved hvis Fod ses
et med Bønder passerer, paa en lille Afsats; tre
lilje bage.

Morace Veruet: Skermsbillede: en Skov, kunstner.
D. Camps: to Børn sige lange Væggene af paa en Bindehinde
Naveg: tre italienske Billeder med store, overhaare Figurer
Gröden: i liges manieret Lyststykke med liges til. det.

1 van der Lande. Bachthuisen	} alle Lygmalerier, heraf N ^o 3 & 4 have smukke Landska- der som Ford. Men langt et Betydeligt og Kobbels, der her med Kjærlighed set baade paa Naturren og paa d. heile gamle Forkilleder.
2 Janson.	
3 Vaagt.	
4 Teeling.	
5 D. Jongher.	
6. Kobbels.	
7 Ommevang	
8 van Oo	

van Oo: tre Blomster og Frugtstykker.

Prins: Gruppe af Figurer paa en Strandbred, smukt.

Lapitz: smukt Landskab.

Kockhaek: et net Landskab og to malerede Lyststykker

Schootel	} alle 3 Marine stykker; d. to af Ræver sans Schonmieren } meget smukke, og her har kjendelig danned Bæver } sig efter Willems og d. Volder.
Schoonmieren	
Bæver	

Schelfheint: Ligt Landskab; Kabbemias Phil.

Krausemann: en lille smuk D. Tje, heil Figur, naturlig Horde

Sener gik vi ind til la maison du bas (hans
im besche) hvor vi, foruden af den magelske Søjle
Uis og Omgivelser, havde stor Glæde af:

Nithens Lydelser

Alenherst

Frederik (Offer)

Simon Bray (municipal. Roin)

alle; Omgivelser, hvor
min Ven Jordaens dog er
altfor gal, men glimrende,
kan ikke nægtes.

Netscher: Portraitet af Carl I^{ste} Børn; den lille
17-8 aars Pige har Faderens blide, melancolske
Træk, men vi beklagede at Cesthermerne alt paa
den Tid blive det smukke Ansigt saa lidt uddrøjet.

Da vi kom tilbage havde vi endnu 1½ Time til
at tage Afsked med det magelske Museum.

Naar vi undersøgte mig over, hvortil Pengene gaae,
saa kan vi dog som denne foreklare det noget; vi
har i Drikkepenge alene givet 3¼ Gylden (en
13 ff dansk). Nu er vi færdig her, vil kun blive
her endnu i morgen over for at vandre til Schewe
vinger og fryde mig over Blavet og Gårderne.
Børn kommer der saa saftens ikke, det giver mig
bitterligt ondt.

Vi betragtede mig af alle disse Mesterværker her
glædes og almer det atter i mig, vi skal snart i
Kjønnet begynde at arbejde; vi elsker B. Albrecht,
og Künsten er vi jo ogsaa ene og strengt henviset
til. Det er som at den Kjærlighed, der her Andre

findes Udveir: Kys og Kjerlighed og milde And, som
samlere sig i mit Andet til en dybt Brønd, men
inden Afløb skal du snart koge. heelt over med
grønt og rødt skjult, indtil Timen slaar og
Digt. gjenneestikkel, saa du atter kan flyde ind
i det Kjerlighedens klav, hvoraf alt Liv udsprang.
Alvoragtige Jæder! er det saa Din Villie og mig
kjerligt, o giv mig da hæn, mens ji er her paa
Jorden, Evne til at indtale den gjenneestikkel mit An-
beide, og, naar det er endt, vær da naadig og tilgiv
mine mange Klager over et Liv, ji selv gjorde mig
piinligt og kjædet ind i Leashed og Overtrædelser.
Sammes Aften.

Potters store Tjæ.

Dette Mesterceert har ji naturligtvis skjænket en
betydelig Opmarksomhed, men det minner mig
aldrig at have hørt Læstikem kunne make sig lempeligt
at Læddet, og det er der meget som var ringere, end
min Forventning, ja Ting, som ji selv ikke kan billige.
Disse mine Indbeholdinger gjælder næsten ene Hoved
personen, hvorforfor Skjædet har faaet Navn; thi at
Dygtene er ringere vil ji ikke nævne, og at den
liggende. Koes Bagdel meget hastigt forsvinder en
skævt Tilfælde ikke tydeligt, men det minner os om
Ligt. Naar ji selv paa Tjæns Klave, Birklove,
Klovn, Nese, klædteinduler bag flersindsten og fl.
Ting, ja, da er det mest tydeligt og lader Intet til at gaa af

ønske; men Forholdene mishager mig, er ikke
 pløvedet for stort selv for en halvvojen, eller
 Bagparten for spinkel. Man sige ikke det er
 en philistæens Betragtning, thi den junder
 hed meermest dette Arbeide se behandlet, dets
 Størrelse, funderingsfri Belysning inden Sal,
 Alt gjør, at det vil betragtes ikke som et Stem-
 mingebyllet, men som et Arbeide, der her som
 Fortjeneste og den Kjerlighed meermest hver
 enkelt Form og Eiendommelighed her i faem
 stilledes Digt er i agttaget; det kunde aldrig
 faldt mig ind at tage saaledes fat paa hans
 mindes, paa Wennermanns eller Lüsss
 eller Berghens Billeder. Og i de Detailler i
 pløvedet: Kammene hvor paa Mennene sidde
 er mig alt for høi, Under liden og klagen
 har neppe Plads til Kjerlighed og Tænder,
 idet mindst føler man ikke Tilstedeværelsen
 af den første. Og naar j seer paa Væddens
 Digt, saa kunde j forlange noget Mere af Tjener.
 Men, begyndt med Løften, seer paa dens
 Moddeling, gaa over Stetten med de sprødt
 smaa Kier i Baggrunden, seer Træerne,
 Stamme, den liggende. Kæs pløved og ma-
 gelon Mule, seer Vædder, Faar og Lam, alle

ne, og meget Deligere har vel ingen Digs
maler præsteret, og det er disse Sagers Mester
skab, der har gjort mig saa streng med Tyskens
Vedserens blom, hvor mesterligt ere disse
Krønminger faldt og gysende, og saa det røde
lignelige, klare, gule, hornagtige, dunt stjerne
s. De med Glandsen, og Pisskarens
gule Faarers og de smukke store-pupillede
her Lammene, det kan kun aakke den storte
Frijs her Beskueren, der har med Glæde set
paa sine Ting i Naturen.

Plano lille Billed med Koen og Vedseren
i Vandet er i alle Maader et Mesterværk;
men meest forbauser dog en saake Land
heden i de forskænte Speilbilleder; det Stykke
harde sig saert ved at komme fra.

Næst efter disse to skatter sig hans Billed her
Klertugen af Arusberg i Brüssel.

Van der Veldees lille Dyrestykke i Muséeet har
en rød liggende Ko med et Faar ved Siden, som
maaske overgaar Patters i Færdighed; det er over
hovedet to smaa Vidundue, hans to Billeder
saa - Scheveningues Kæft! -

Men al kjædelig Nyfferdning vil sig her
berøre i flæng nogle af de Ting der bragte
Hjertet til at hoppe i Luft paa mig.

Der var Jan Steens lille Pige, som fra lille gaarden
i Baggunden er gaaet med i klens gaarden for
at give Døggelmandet Mælk; de gamle Karle,
hvoraf den ene er af disse fortrængte halve forrige
ledt Væsen, som ogsaa har os bringer til at sej-
te Gædet; sætte deres venligste Ansigt og indtil,
men Smilet bliver gjennew den haard, herkede
blud, kom til et herligt grin. Dette er alt gæst
med en slående Tydelighed og Billedet indeholder
saaledes foruden sin herre maleriske Fortjænter
en heel Idyl. — Mens godmodige Læse
der tit skaber de yndigste Træk gaar der over
imellem over i det Plump: derligt er Billedet;
Muscet hvor Lægen riddet ved Lægen og Moderen
til den unge Lige bringer Urinen i et Glas,
men naar i Steen græfts Samling den samme
Pige skal have Filysteer, da bliver det skelt.
Hvinden anfører flere Exemppler, men vil kun
glaet mig over det Smilke, og saaledes over
Billedet, hvor Lægen fæter Urinen fra den
smilke unge Pige, der riddet oppe fraan Lægen.
Det er et derligt Billed. —

Saaledes saa man altsaa ind, med store For-
billed, Paul Patter, som i den kletst derligt her
smilet ham, med lang rødde Haar, fint Mænd

skyeeg, lunde. Pien haer; den egne klege klud farer
som pleier at følge hermed i Forbindelse med et
tungindigt Nødtigt gives ham meget fint, dug-
steltigt, der passer med hans tidlige Død.

Paradiset af Breinghel, end en stor og
deiligere end Billederne i Palazzo Doria, og
her har Nibens med en magels Jæsthermas
let Adam og Eva ind i; man føler sinne
voldsomme, istyrlige Karl her lagt Tøn-
ne paa sig selv og den fine Malerskygge
over Evas Hoved og Bort af sprakte Arme er
hervirvende deilig.

Flochgheests to Kirker. Delt er malede
med en Gradation i det blide, som er aldeles
fortryllende.

Coringh og Jan van Meegeren have tre flade,
vidtindstrakte hollandske Landshaber - men
mangler Ord for at indtrykke alle dens Skjønheder.
Og det sigende Franskmænds Nær ad og kalde
en smaalig Natur, en iøjensynlig, hold, kjedelig
Bemærkning, som man fra en vis S. S. seer. Men
kan man sige, men den Betragtning, der kan
gode ved at finde. Overensstemmelse i Malerens
Opfattelse og Malerens (Stil?) og den kan
omgivende Natur, har vi altid fundet yderst rige
og Udyt og var ret færdige. —

Jeg kunde følge mange Bøger, som jeg vilde.
saaledes med Cataloget for mig gave din.
Ting i gjenne Skjæbne for Stykke, det er den
rigeste Samling af Nederlændere jeg har set, med
Høder af en Skjønhed, at de aldrig vilde give
mig af Munde, saameget minde, som de an
slaae de dybeste Strænge i mit øjet Jernigt,
her har jeg en Natur fremsatlet lig over
egen Hjerne, et Familialie saa ijseligt og til
lekkende som min Phantasi kunde male det.

Klaag til Jule-Lindag.

Jeg er mig færdig med Klæg, her idag seer det
Scheweningens og seer Din nærmeste, der ganske saare
til det Bogen jeg har om Jyllands Vest Kyst. Et
Bekjendt sket gjord. Jeg her i Klæg med en mig
Maler: Poul Tetar van Elven, en vakker ung Mand,
som var her imorges for at give mig Feriel. Jeg
gav ham en Tegnning med to græsunde Hænder, som
jeg havde malet af selv, men gjorde gav dem et
lille Offer til det Land, der i dette Fag har bragt
mig saa mange Nødheder. — Endnu idag er her
intet Brev til mig, og jeg faar da give hert
inden Efterretning fra Alpinen, som jeg saa i
Berlingt længes efter. Jeg tænker at blive her Natten
over og maaskee endnu i Aften at sende en gang
i den Lørdag skal herved Bogen.